

hedsvæsenets Centralstyrelse, er af rent formel Karakter.

Til § 3.

Ifølge § 7 i Instruks af 9. Marts 1934 for de til Praksis berettigede Jordemødre, saaledes som denne er ændret ved Indenrigsministeriets Bekendtgørelse af 25. Februar 1937, er det Jordemoderen tilladt i visse Tilfælde at give Patienter Sekaledraaber eller Sekaleindsprøjtninger. Man maa derfor finde det rimeligt, at Udgiften herved refunderes Jordemødrene af de kommunale Kasser.

Til § 4.

Da Regelen i Jordemoderlovens § 5 om Jordemødres Ret til i visse Tilfælde at faa deres Tilgodehavende udbetalt af det offentlige er overgaaet til Lov af 20. Maj 1933 om offentlig Forsorg, har man med Hensyn hertil ment at burde henvise til sidstnævnte Lov.

Til § 5.

Jordemoderforeningen har andraget om, at Distriktsjordemødrenes faste Løn, der nu udgør 700 Kr. stigende hvert 3die Aar med 100 Kr. til 1 000 Kr., maa blive forhøjet, saaledes at den udgør 1 200 Kr. stigende hvert 3die Aar med 200 Kr. til 1 800 Kr.

Indenrigsministeriet har imidlertid ikke ment at burde foreslaa en saa stor Forhøjelse, hvorimod man har fundet det rimeligt, at Begyndelseslønnen sættes til 900 Kr. med Alderstillæg hvert 3die Aar paa 100 Kr. indtil 1 300 Kr. Da der findes ca. 600 Distriktsjordemødre i Danmark, betyder Lønforhøjelsen en Merudgift for Kommunerne, der udreder Begyndelseslønnen med Reguleringstillæg, paa ca. 138 000 Kr. om Aaret. For Staten, der refunderer de paagældende Kommuners Udgifter til Jordemødrenes Alderstillæg, vil det yderligere Alderstillæg betyde en samlet Merudgift paa ca. 55 000 Kr. aarligt.

Den som nyt 2det Pkt. til Stk. 3 foreslaaede Regel har man anset for naturlig under Hensyn til Princippet i § 58 i Lov Nr. 98 af 31. Marts 1931 om Statens Tjenestemænd.

I Stk. 3, 4de Pkt., (bliver 5te Pkt.), er som ny Regel foreslaaet, at Jordemødrenes Boliggodtgørelse, der hidtil har været fastsat af de enkelte Amts- og Byraad, fremtidig efter Indstilling fra vedkommende Amts- og Byraad fastsættes af Indenrigsministeriet for 5 Aar ad Gangen samtidig med Fastsættelsen af Friboligens Værdi i Henhold til Lovens § 13, Stk. 1, 3die Pkt.

Med Hensyn til Beregningen af det Distriktsjordemødrene tilkommende Reguleringstillæg har man henvist til § 92, Stk. 3, i Tjenestemandsløven af 1931, hvilken Bestemmelse er traadt i Stedet for den tidligere citerede Bestemmelse i Tjenestemandsløven af 1919.

Til § 6.

Ændringen i Lovens § 9, Stk. 1, 1ste Pkt., skyldes den ændrede Betegnelse i § 24, Stk. 2, i Lov Nr. 88 af 25. Marts 1933 om Landkommuners Styrelse. Angaaende Ændringen i § 9, Stk. 1, sidste Sætning, henvises til Bemærkningerne til det foreslaaede nye (3die) Stykke til § 9.

Med Hensyn til Ændringen i Lovens § 9, Stk. 2, henvises til Bemærkningerne til nærværende Forslags § 5.

Med Hensyn til det foreslaaede nye (3die) Stykke til Lovens § 9 bemærkes følgende:

Ved Lov Nr. 170 af 13. April 1938 om Ferie med Løn er der givet Regler med Hensyn til Ferier for enhver Arbejder, Funktionær eller Medhjælper, hvad enten paagældende er beskæftiget i offentlig eller privat Virksomhed, dog saaledes at Lovens Regler ikke kommer til Anvendelse i Tilfælde, hvor der ved Lønningsregulativer er tilsikret Personer, der beskæftiges af Staten eller af en Kommune, Ferie med Løn, for saa vidt den paagældende Ordning ikke skønnes at stille de beskæftigede ringere end de i den nævnte Lov indeholdte Bestemmelser. Anvendelsen af Ferielovens Regler for Distriktsjordemødre maa imidlertid anses for særdeles upraktisk, fordi disse foruden med den faste Løn, som udredes af vedkommende Kommune, ogsaa lønnes med et takstmæssigt Vederlag, der udredes af den, hvem det paahviler at betale for den ydede Fødselshjælp. Man har derfor ment i nærværende Lovforslag at burde stille Forslag om Indførelse af en Ordning for Distriktsjordemødre, der giver disse Ret til Ferie, saaledes at den paagældende Kommune under Ferien ikke blot som hidtil yder den sædvanlige faste Løn, men tillige Kompensation for den Indtægt, som Distriktsjordemoderen i det paagældende Tidsrum vilde have oppebaaret som Vederlag for Fødselsforretningerne m. v., og af hvilken hun ifølge den nugældende Regel i § 9, 1ste Stykke, i Lov Nr. 126 af 13. Juni 1914 om Jordemodervæsenet, jfr. Lov Nr. 246 af 23. Juni 1920, kun modtager $\frac{1}{3}$, idet vedkommende Reservejordemoder oppebærer de resterende $\frac{2}{3}$. Den omhandlede